

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 388/2006

z dnia 23 lutego 2006 r.

ustanawiające wieloletni plan zrównoważonej eksploatacji zasobów soli w Zatoce Biskajskiej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Najnowsze informacje naukowe pochodzące od Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) wskazują na to, że zasoby soli w rejonie ICES VIIIa i VIIIb zostały dotknięte śmiertelnością połowową w takim stopniu, że liczebność dorosłych ryb w morzu spadła do poziomu, w którym zasoby nie mogą się odnawiać przez rozmnażanie i w związku z tym grozi im załamanie.
- (2) Należy również podjąć środki w celu ustanowienia wieloletniego planu zarządzania zasobami soli w Zatoce Biskajskiej zgodnie z art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾.
- (3) Celem planu jest zapewnienie eksploatacji zasobów soli z Zatoki Biskajskiej, która zapewni zrównoważone warunki gospodarcze, środowiskowe i społeczne.
- (4) Rozporządzenie (WE) nr 2371/2002 wymaga między innymi, aby do osiągnięcia tego celu Wspólnota stosowała podejście ostrożnościowe w stosowaniu środków służących ochronie i zachowaniu zasobów, zapewnieniu ich zrównoważonej eksploatacji i zminimalizowaniu oddziaływania rybołówstwa na ekosystemy morskie.

Wspólnota powinna mieć na celu stopniowe wprowadzenie w życie podejścia do zarządzania rybołówstwem opartego na ekosystemie i powinna przyczynić się do wydajnej działalności połowowej w ramach rentownego i konkurencyjnego przemysłu rybołówstwa, zapewniając godziwy standard życia tym, którzy utrzymują się z połowów soli z Zatoki Biskajskiej i uwzględniając także interesy konsumentów.

- (5) Aby cel ten został osiągnięty, należy monitorować poziom śmiertelności połowowej ryb, tak by istniało duże prawdopodobieństwo, że jej wskaźniki z roku na rok będą się zmniejszać.
- (6) Taką kontrolę wskaźników śmiertelności połowowej ryb można osiągnąć poprzez ustanowienie odpowiednich metod ustalania poziomu ogólnego dopuszczalnego połowu (TAC) dla omawianych zasobów oraz opracowanie systemu, w ramach którego nakład połowowy dla tych zasobów zostanie ograniczony do poziomu zmniejszającego prawdopodobieństwo przekroczenia TAC.
- (7) Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa zaleca, aby zachowawczą biomasę zasobów soli w Zatoce Biskajskiej utrzymywać na poziomie 13 000 ton.
- (8) Zasoby soli z Zatoki Biskajskiej są bliskie osiągnięcia zachowawczych poziomów biomasy, a osiągnięcie takich poziomów w krótkim terminie nie wymaga zastosowania pełnego systemu zarządzania nakładem połowowym. Warto jednak ustanowić środki ograniczające całkowitą zdolność połowową głównych flot poławiających te zasoby, tak aby z czasem obniżyć tę zdolność, zapewniając odnawianie zasobów i zapobiegając przyszłemu wzrostowi nakładu połowowego.
- (9) Poza środkami określonymi w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającym system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽³⁾ należy zastosować dodatkowe środki kontroli w celu zapewnienia zgodności ze środkami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu,

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.

⁽³⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 768/2005 (Dz.U. L 128 z 21.5.2005, str. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT I CELE

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia wieloletni plan zrównoważonej eksploatacji zasobów soli zamieszkującej Zatokę Biskajską (zwanej dalej „solą z Zatoki Biskajskiej”).

2. Do celów niniejszego rozporządzenia „Zatoka Biskajska” oznacza obszar morza oznaczony przez Międzynarodową Radę Badań Morza (ICES) jako obszary VIIIa i VIIIb.

Artykuł 2

Cel planu zarządzania

1. Celem planu jest spowodowanie przekroczenia przez biomasę stad rozrodzonych soli z Zatoki Biskajskiej zachowawczego poziomu 13 000 ton w roku 2008 lub wcześniej, a następnie zapewnienie ich zrównoważonej eksploatacji.

2. Cel ten zostanie osiągnięty przez stopniowe ograniczenie wskaźnika śmiertelności połowowej zasobów.

Artykuł 3

Środki prawodawcze i ustalanie rocznych wartości TAC

1. Jeśli według ICES zachowawczy poziom 13 000 ton biomasy stad rozrodzonych soli zostanie osiągnięty lub przekroczony, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na podstawie wniosku Komisji, decyduje w sprawie:

- a) długoterminowego docelowego poziomu wskaźnika śmiertelności połowowej; oraz
- b) wskaźnika zmniejszania śmiertelności połowowej, który będzie stosowany do momentu osiągnięcia wskaźnika śmiertelności połowowej określonego na mocy lit. a).

2. Co roku, stanowiąc większością kwalifikowaną na podstawie wniosku Komisji, Rada decyduje o TAC dla soli z Zatoki Biskajskiej na następny rok.

ROZDZIAŁ II

OGÓLNY DOPUSZCZALNY POŁÓW

Artykuł 4

Procedura ustalania TAC

1. Jeśli, zgodnie z szacunkami Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa (STECF), przygotowawa-

nymi na podstawie najnowszego raportu ICES, biomasa stad rozrodzonych soli z Zatoki Biskajskiej spadnie poniżej poziomu 13 000 ton, Rada podejmuje decyzję w sprawie TAC, który, według szacunków STECF, nie może przekraczać poziomu połowów, który spowoduje spadek wskaźnika śmiertelności połowowej w roku jego zastosowania o 10 % w porównaniu ze wskaźnikiem śmiertelności połowowej oszacowanym dla roku poprzedniego.

2. Jeśli, zgodnie z szacunkami STECF, przygotowanymi na podstawie najnowszego raportu ICES, biomasa stad rozrodzonych soli z Zatoki Biskajskiej wyniesie 13 000 ton lub przekroczy ten poziom, Rada podejmuje decyzję w sprawie TAC i ustala go na poziomie, który – zgodnie z szacunkami STECF – jest poziomem wyższym z dwóch następujących poziomów połowów:

- a) wartości TAC, której zastosowanie jest zgodne ze wskaźnikiem zmniejszania śmiertelności połowowej ustalonym przez Radę zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. b);
- b) wartości TAC, której zastosowanie pozwoli na osiągnięcie docelowego wskaźnika śmiertelności połowowej ustalonego przez Radę zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a).

3. Jeżeli zastosowanie ust. 1 lub 2 niniejszego artykułu spowodowałoby przekroczenie przez TAC wielkości TAC z poprzedniego roku o ponad 15 %, Rada przyjmuje TAC o 15 % wyższy niż TAC z poprzedniego roku.

4. Jeżeli zastosowanie ust. 1 lub 2 spowodowałoby obniżenie wielkości TAC o ponad 15 % w stosunku do TAC z poprzedniego roku, Rada przyjmuje TAC o 15 % niższy niż od TAC z poprzedniego roku.

ROZDZIAŁ III

OGRANICZENIE NAKŁADU POŁOWOWEGO

Artykuł 5

Specjalne zezwolenie połowowe na połowy soli z Zatoki Biskajskiej

1. Państwa członkowskie zapewniają, że działalność połowowa prowadząca do połowu i przechowywania na statku więcej niż 2 000 kg soli w obszarach ICES VIIIa i VIIIb na rok kalendarzowy przez statki pływające pod ich banderą oraz wpisane do rejestru na ich terytorium podlega zezwoleniu połowowemu na połowy soli z Zatoki Biskajskiej. Pozwolenie to jest specjalnym pozwoleniem połowowym wydanym zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1627/94 z dnia 27 czerwca 1994 r. ustanawiającego ogólne przepisy dotyczące specjalnych zezwoleń połowowych⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 171 z 6.7.1994, str. 7.

2. W obszarach ICES VIIIa i VIIIb zabronione jest poławianie i przechowywanie na statku, przeladowywanie lub wyładowywanie każdej ilości soli powyżej 100 kg przy każdym wypłynięciu w morze, o ile dany statek nie posiada specjalnego pozwolenia połowowego na połowy soli z Zatoki Biskajskiej.

3. Każde państwo członkowskie oblicza łączną zdolność połowową, w tonach brutto, swoich statków, które w latach 2002, 2003 lub 2004 wyładowały ponad 2 000 kg soli z Zatoki Biskajskiej. Powyższa wartość przekazywana jest Komisji.

4. Na pisemny wniosek Komisji, państwa członkowskie dostarczają w terminie 30 dni dokumentację zapisów połowów sporządzoną przez statki, którym udzielono zezwoleń połowowych na połowy soli z Zatoki Biskajskiej.

5. Co roku każde państwo członkowskie oblicza łączną zdolność połowową, w tonach brutto, statków posiadających specjalne zezwolenie połowowe na połowy soli z Zatoki Biskajskiej, które od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia trwale zaprzestały działalności połowowej, korzystając z pomocy państwa na podstawie przepisów art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 2792/1999 z dnia 17 grudnia 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady i uzgodnienia dotyczące pomocy strukturalnej Wspólnoty w sektorze rybołówstwa ⁽¹⁾.

6. Każde państwo członkowskie wydaje swoim statkom zezwolenia połowowe na połowy soli z Zatoki Biskajskiej tylko wtedy, gdy łączna zdolność połowowa tych statków nie przekracza różnicy pomiędzy łączną zdolnością określoną zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu i zdolnością statków podlegających trwałemu zaprzestaniu działalności połowowej określonej zgodnie z ust. 5.

7. Na zasadzie odstępstwa od ust. 6, jeśli Komisja, na podstawie sprawozdań naukowych STECF, zdecydowała, że osiągnięto docelowy wskaźnik śmiertelności połowowej zdefiniowany w art. 3 ust. 1, każde państwo członkowskie wydaje swoim statkom zezwolenia połowowe na połowy soli z Zatoki Biskajskiej tylko wtedy, gdy łączna zdolność połowowa tych statków nie przekracza łącznej zdolności statków posiadających zezwolenia na połowy soli z Zatoki Biskajskiej w roku poprzednim.

8. Zezwolenia połowowe na połowy soli z Zatoki Biskajskiej są ważne przez okres jednego roku kalendarzowego i w ciągu roku połowowego nie wydaje się nowych zezwoleń połowowych.

9. Na zasadzie odstępstwa od ust. 8 niniejszego artykułu, nowe zezwolenia mogą być wydane, pod warunkiem że jednocześnie wycofane zostaną zezwolenia dla jednego lub więcej statków o takim samym łącznym tonażu brutto, jak tonaż statku lub statków otrzymujących nowe zezwolenia.

Artykuł 6

Alternatywna procedura zarządzania nakładem połowowym

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 5, państwo członkowskie, którego kwota połowowa soli z Zatoki Biskajskiej wynosi mniej niż 10 % TAC, może zastosować inną metodę zarządzania nakładem połowowym. Metoda ta ustala poziom odniesienia nakładu połowowego równy nakładowi połowowemu wykorzystanemu w 2005 roku. Dane państwo członkowskie zapewnia, że nakład połowowy nie przekracza poziomu odniesienia w roku 2006 i w latach kolejnych.

2. Komisja może żądać od państwa członkowskiego korzystającego z odstępstwa w ust. 1 niniejszego artykułu przedstawienia sprawozdania na temat zastosowania wszelkich innych metod zarządzania nakładem połowowym. Komisja przekazuje takie sprawozdanie wszystkim pozostałym państwom członkowskim.

3. Do celów ust. 1 nakład połowowy mierzony jest jako suma, w każdym roku kalendarzowym, iloczynów mocy zainstalowanego silnika obliczonych dla każdego właściwego statku mierzonej w kW i liczby dni połowowych na danym obszarze.

4. W roku 2009, a następnie co trzy kolejne lata Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na podstawie wniosku Komisji, decyduje w sprawie zmian poziomów odniesienia ustalonych zgodnie z ust. 1. Celem takich zmian jest zapewnienie właściwego przydziału możliwości połowowych.

5. Na wniosek państwa członkowskiego maksymalny roczny nakład połowowy ustalony na podstawie ust. 1 może zostać dostosowany przez Komisję, aby pozwolić państwu członkowskiemu na pełne wykorzystanie jego możliwości połowowych w odniesieniu do soli z Zatoki Biskajskiej. Wniosek jest uzupełniony informacją o dostępności kwot połowowych i nakładu połowowego. Komisja podejmuje decyzję w terminie sześciu tygodni od otrzymania wniosku zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 30 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002.

ROZDZIAŁ IV

MONITOROWANIE, KONTROLA I NADZÓR

Artykuł 7

Margines tolerancji

Na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2807/83 z dnia 22 września 1983 r. ustanawiającego szczegółowe zasady zapisu informacji dotyczących połowów dokonywanych przez państwa członkowskie ⁽²⁾, dozwolony margines tolerancji przy szacowaniu, w kilogramach żywej wagi, liczby soli z Zatoki Biskajskiej przechowywanej na statku wynosi 8 % wartości wpisanej do dziennika połowowego. Obowiązuje współczynnik przekształcenia przyjęty przez państwo członkowskie, pod którego banderą pływa statek.

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 30.12.1999, str. 10. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 485/2005 (Dz.U. L 81 z 30.3.2005, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 276 z 10.10.1983, str.1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1804/2005 (Dz.U. L 290 z 4.11.2005, str. 10).

Artykuł 8**Ważenie wyładunku**

Właściwe organy państwa członkowskiego zapewniają, że każda ilość soli zwyczajnej złowionej w Zatoce Biskajskiej przekraczająca 300 kg jest przed sprzedażą ważona na wadze aukcyjnej.

Artykuł 9**Uprzednie powiadomienie**

Kapitan wspólnotowego statku rybackiego, który przebywał w Zatoce Biskajskiej i który pragnie przeładować jakąkolwiek ilość soli przechowywaną na statku lub wyładować jakąkolwiek ilość soli w porcie lub miejscu wyładunku w państwie trzecim, przekazuje właściwym organom państwa członkowskiego, pod którego banderą pływa statek, przynajmniej 24 godziny przed przeładunkiem lub wyładunkiem w państwie trzecim, następujące informacje:

- nazwę portu lub miejsca wyładunku;
- szacowany czas przybycia do portu lub miejsca wyładunku;
- liczbę, w kilogramach żywej wagi, wszystkich gatunków przechowywanych na statku w ilości ponad 50 kg.

Powiadomienia może również dokonać przedstawiciel kapitana statku rybackiego.

Artykuł 10**Oddzielne przechowywanie soli zwyczajnej**

- Zabrania się przechowywania na wspólnotowym statku rybackim w jakimkolwiek pojemniku jakichkolwiek ilości soli zwyczajnej zmieszanej z innymi gatunkami organizmów morskich.
- Kapitanowie wspólnotowych statków rybackich dostarczają kontrolerom z państw członkowskich pomocy w zakresie niezbędnym do porównania przez nich ilości soli zadeklarowanej w dzienniku połowowym i ilości złowionej soli zwyczajnej przechowywanej na statku.

Artykuł 11**Transport soli zwyczajnej**

- Właściwe organy państwa członkowskiego mogą żądać, aby każda ilość soli zwyczajnej przekraczająca 300 kg, złowiona w którymkolwiek z obszarów geograficznych,

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 lutego 2006 r.

o których mowa w art. 1, i wyładowana po raz pierwszy w tym państwie członkowskim została ważona przed przetransportowaniem z portu pierwszego wyładunku w inne miejsce.

- Na zasadzie odstępstwa od art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, do ilości soli zwyczajnej przekraczającej 300 kg i transportowanej do miejsca innego niż miejsce wyładunku lub przywozu dołączana jest kopia jednej z deklaracji określonych w art. 8 ust. 1 tego rozporządzenia dotycząca ilości przewożonej soli. Zwolnienia przewidzianego w art. 13 ust. 4 lit. b) tego rozporządzenia nie stosuje się.

ROZDZIAŁ V**KONTYNUACJA****Artykuł 12****Ocena środków zarządzania**

Komisja występuje do STECF o informacje na temat wskaźnika postępu w osiąganiu celów planu zarządzania w trzecim roku stosowania niniejszego rozporządzenia, a następnie co trzy kolejne lata stosowania niniejszego rozporządzenia. Jeśli jest to właściwe, Komisja proponuje odpowiednie środki, a Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, decyduje w sprawie środków alternatywnych służących osiągnięciu celu, o którym mowa w art. 2.

Artykuł 13**Okoliczności szczególne**

Jeżeli STECF poinformuje, że wielkość stad rozrodczych soli z Zatoki Biskajskiej została dotknięta ograniczoną zdolnością reprodukcyjną, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na podstawie wniosku Komisji, ustala poziom TAC niższy niż określony w art. 4.

ROZDZIAŁ VI**PRZEPISY KOŃCOWE****Artykuł 14****Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Rady

E. GEHRER

Przewodniczący